

Uskalsimme uuteen

Kesäpäivien osanottajia Kairosmajalla, oikealla kirjoittaja Kaisa Perttunen. Kesellä Kari Hämäläinen (kts. myös seuraava sivu). Kuvan ottanut: Tuula Uusitalo

Terveydenhuoltoväen kesäpäivät Kairosmajalla 20.8 — 27.8.2022

Kesäpäivillä oli yhdeksän SSKS:n jäsentä eri puolilta Suomea ja lisäksi parikymmentä henkeä Kairosmajan ystäväjoukkoa, joiden joukossa oli myös terveydenhuollon ammattilaisia.

Aamuin illoin Hengen ravintoa

Kairosmajalla vietettiin Niilo Laaksosen juhlatviikkoa. Hän ja hänen puolisonsa Sirkka olivat ensimmäinen leirikeskusten hoidosta vastaava isäntäpari (1974–

1981). Heidän seuraajikseen tulivat Kari ja Sirpa Hämäläinen. Kodinomainen henki on vuosien saatossa jatkunut. Henkilökunta on ystävällistä ja lämminhenkistä, jokainen saa tulla sellaisena kuin on, ja Kairosmajalla koetaan erilaisten kristittyjen keskinäistä yhteyttä. Sekä Niilo Laaksosen että kirjailija, runoilija, evankelista Erkki Lemisen syntymästä tuli tänä vuonna 100 vuotta, joten ohjelmisto perustui paljolti heidän runoihinsa tällä viikolla.

Aamu- ja iltaohjelmiimme kuului virsi-

MINUN KAIROS-HETKENI

Karin tarina

Kansikuva: Miika Hämäläinen

Minun Kairos-hetkeni, on kesällä ilmestynyt kirja, jossa Kari Hämäläinen kertoo unelmastaan päästä isona Kansan Raamattuseuran leirikeskuksen isännäksi ja sen toteutumisesta. Pesti kesti lähes neljäkymmentä vuotta. Eläkkeelle päästyään hän on opastanut vaellusretkiä. Karin rauhoittava olemus ja puheenaiheet rohkaisivat meitä vaelluksilla. Syvän luontorakkauden takana kirkastuu se, että Jumala on jokaista rakastava ja todellinen elämää kannatteleva voima.

lauluhetket Revontulikappelissa. Ensimmäisenä iltana Kairosmajan uusi johtaja Kaisa Mattila toivotti meidät tervetulleiksi Erkki Lemisen Kairos-runon sanoin. Lauluhetkiä johdatti Raija Kilpeläinen-Somero ja niitä säesti uruilla hänen puolisonsa pianisti Jouni Somero. Myös Kari Hämäläinen musisoi meille kitaran kanssa omia laulujaan. Yhtenä iltana oli Hiljaisuus puhuu -Runon ja musiikin ilta, silloin Raija lausui Niilo Laaksosen runoja ja Jou-

ni soitti upeasti flyygelillä koraalisävellyksiä. Kairosmajan Ilosanoma-illassa saimme nähdä kauniin diaesityksen, jonka taustalla oli Erkki Lemisen runoja. Pekka Arminen muisteli Niilo Laaksosta ja luki hänen runojaan. Torstaina oli iltakirkko, jossa saimme nauttia ehtoollisen, sen toimitti pastori Marjatta Orava Savukoskelta.

**Aurinkoisena lauantaiamu-
na** heräsin vastaanottamaan kesäpäivien viettäjiä, jotka olivat saapuneet Kemijärven rautatieasemalle yöjunalla "etelästä". Osa nousi liikennöivään bussiin, joka oli odottanut tunnin myöhässä olevaa junaa. "Täällä Lapissa meillä on aikaa...", oli kuljettaja lämpimästi nauranut kyytiläisille. Pari osallistujaa matkatavaroineen tuli minun kyydissäni. Rovaniemelle yksi lensi ja toinen tuli bussilla ja sieltä edelleen he jatkoivat bussilla Pelkosenniemen Kairosmajalle. Joku oli matkustanut pikkuautolla koko matkan Etelä-Suomesta. Perillä meidät ohjattiin viihtyisän päärakennuksen huoneisiin ja Rantamajaan, joka on Pyhäjärven rannalla.

Sunnuntaiamu oli aurinkoinen. Tuuli oli viileä. Kari Hämäläinen ohjasi noin 5 kilometrin reitin Tunturiaavalle ja Tiaislaavulle. Upean reitin päässä oli kierros aapasuolla, jossa kuljimme pitkospuita pitkin lintutornille. Maisema oli huikaiseva. Toinen ryhmä kiipesi Ukonhattutunturille noin 10 km reitin Kaisa Mattilan johdolla.

Maanantai alkoi sateisena. Ajelimme tutustumaan Luontokeskus Naavaan. Siellä katsoimme Pystykorvan uni-videon. Siinä kerrottiin, miten pieni koira näkee unta itsestään Savukoskella ja seikkailee Korvatunturin Maassa, Suomen erämaisimmassa kunnassa. Sateen

jatkua keitimme Kairosmajan pihapiirissä kodassa ensimmäiset nokipannukahvit. Sitten ilma kirkastui ja patikoimme Aittakuruun noin 5 km reissun. Pitempi lenkki kiersi Tajukankaan kautta Naavaan.

Tiistai oli aurinkoinen koko päivän. Lyhyempi lenkki n. 5 km kulki Huttuloon ja Huttujärvelle. Mennessä talsimme loivaa rinnettä, joka oli valtoimenaan mustikoita, juolukoita ja variksenmarjoja. Mustikan varvut punersivat, mutta muutoin maisema oli vielä kesäisen vihreää.

Kuvan ottanut: Eeva Hietaranta
Kaisa Mattila keittämässä nokipannukahvia Niksun kodassa eli Niilo Laaksosen puuhaamassa kodassa. Kairosmaja on suosittu tunturikeskus. Kaisa on aloittanut sen johtajana viime talvena. Alkuperäiseltä ammatiltaan Kaisa on lastensairaanhoidtaja ja hän on sittemmin suuntautunut kirkon kasvatustyöhön ja johtamiseen.

Pitkospuita pitkin kuljettiin sielläkin. Illalla oli lätyjen paistoilta Niksun kodassa.

Keskiviikko avautui myös aurinkoisena. Tuuli oli viileähkö. Sääskiä ja itikoita ei ollut laisinkaan viikkomme aikana. Retkemme päämäärä oli Isokurun kota. Osa jäi kodalle, mutta pääjoukko laskeutui 200 porrasta kurun pohjalle, jossa käveltiin leveitä pitkosautoja pitkin Isokurun Pyhänkasteenlammelle ja Pyhänkasteenputoukselle. Tullessa portaiden nousu oli aikamoinen haaste. Pyhänkasteenlampi on 12 m syvä. Siihen laskee louhikon läpi 17 m Pyhänkasteenputous. Toisen ryhmän reitti kulki kymmenkunta kilometriä Kultakeron huipulle. Kemijärveltä oli kuusi terveydenhuollon ystävää patikoimassa keskiviikkona Kairosmajan maisemissa. Pidimme Revontulikappelissa ennen päivällistä yhteisen SSKS-palaverin heidän kanssaan. Kemijärveläiset kiittelivät tilanteen vapautunutta ilmapiiriä.

Torstai oli myös aurinkoinen ja aika lämmin päivä. Lähdimme Luoston retkelle. Lyhyempi lenkki 2 km oli Ahvenlammen kiertävä lenkki nokipannukahveineen ja käynti matkamuistomyymälässä. Pitempi lenkki patikoitiin Ukko-Luoston huipulle. Nousun alussa oli 575 porrasta ja sitten vielä toinen mokoma jyrkkää nousua polkua pitkin. Huipun näköalatasanteella on sääasema. Ryhmä vaelasi alas tunturivarvikkoa pitkin, välillä oli rakkakivikkoa, mutta kaikki selvisivät hienosti. Hienovaraista talutus- ja vetoapua tarjottiin jyrkimmässä kohdassa ja sitä otettiin vastaan kiitollisena matkakumppaneiden kesken.

Perjantaisin oli aurinkoinen päivä. Toinen ryhmä lähti Pyhätunturille ja pääsimme maisemahissin avulla Kultakeron

huipulle. Se on Pyhän laskettelukeskuk-
sen korkein huippu. Masto kohottautuu
700 metrin korkeuteen. Lisäksi teimme
autoilla kierroksen Suvantoon. Suvanto
on pieni lappilainen kylä. Asutusta on ol-
lut jo 1700–1800-luvulla. Vuonna 1987
tämä kylä valittiin Lapin kauneimmaksi
kyläksi. Kylä on säästynyt sodilta. Toinen
ryhmä patikoi Soutajan huipulle.

Lähtölauantai alkoi aurinkoisesti,
mutta päivän mittaan tummat pilvet
nousivat taivaalle ja satoikin. Kiitollisin
mielin itse kukin lähti kotimatalle. Saim-
me kokea hengellistä virkistystä ja iloa
kanssaihmisistä, kun tutustuimme myös
Kairosmajan Ystäviin ja palvelemaan hen-
kilökuntaan. Oli ihana lämmin aurinkoi-
nen viikko. Saimme lepoa ja sopivasti
rasitusta luonnossa. Kairosmajan kodin-
omainen henki ja maittavat, monipuoli-
set ateriat ja retkievää ravitsivat meitä
joka päivä. Moni iloitsi retkien päätteeksi
saunasta ja uimisesta 16–17 asteisessa

Pyhäjärvässä. – Kiitos, kun SSKS päätti
uskaltautua järjestämään kesäpäivät tän-
ne pohjoiseen ja sain olla yhdyshenkilö-
nä Kairosmajalle.

Kaisa Perttunen, Kemijärvi
SSKS ry:n hallituksen jäsen, sairaanhoitaja-
na olen toiminut 49 vuotta. Viimeiset seit-
semän vuotta olen tehnyt keikkaa eläkeläi-
senä Kemijärvellä ja Turussa.

Porojakin näimme. Poroja uljaine sarvi-
neen ja sileine turkkineen kierteli myös
Kairosmajan tuntumassa.

Pyhätunturi on Pelkosenniemen ja Kemi-
järven alueella sijaitseva tunturilaen ryh-
mä. Pyhätunturi on vuonna 2005 perus-
tetun PyhäLuoston kansallispuistoa. Sen
selkäranka on 35 km pitkä Suomen ete-
läisimpien suurtunturien jono. Tunturi-
laen huippuja ovat Kultakero, Ukonhattu,
Noitatunturi, Laakakero ja Peurakero se-
kä Soutaja. Tunturijonoa ympäröivät laa-
jat ikimetsät ja aapasuot. Tyypillisiä kas-
veja ovat rahkasammal, vaivaiskoivu, suo-
kukka ja töppövilla. Puuton tunturilaki on
paljakkaa.